

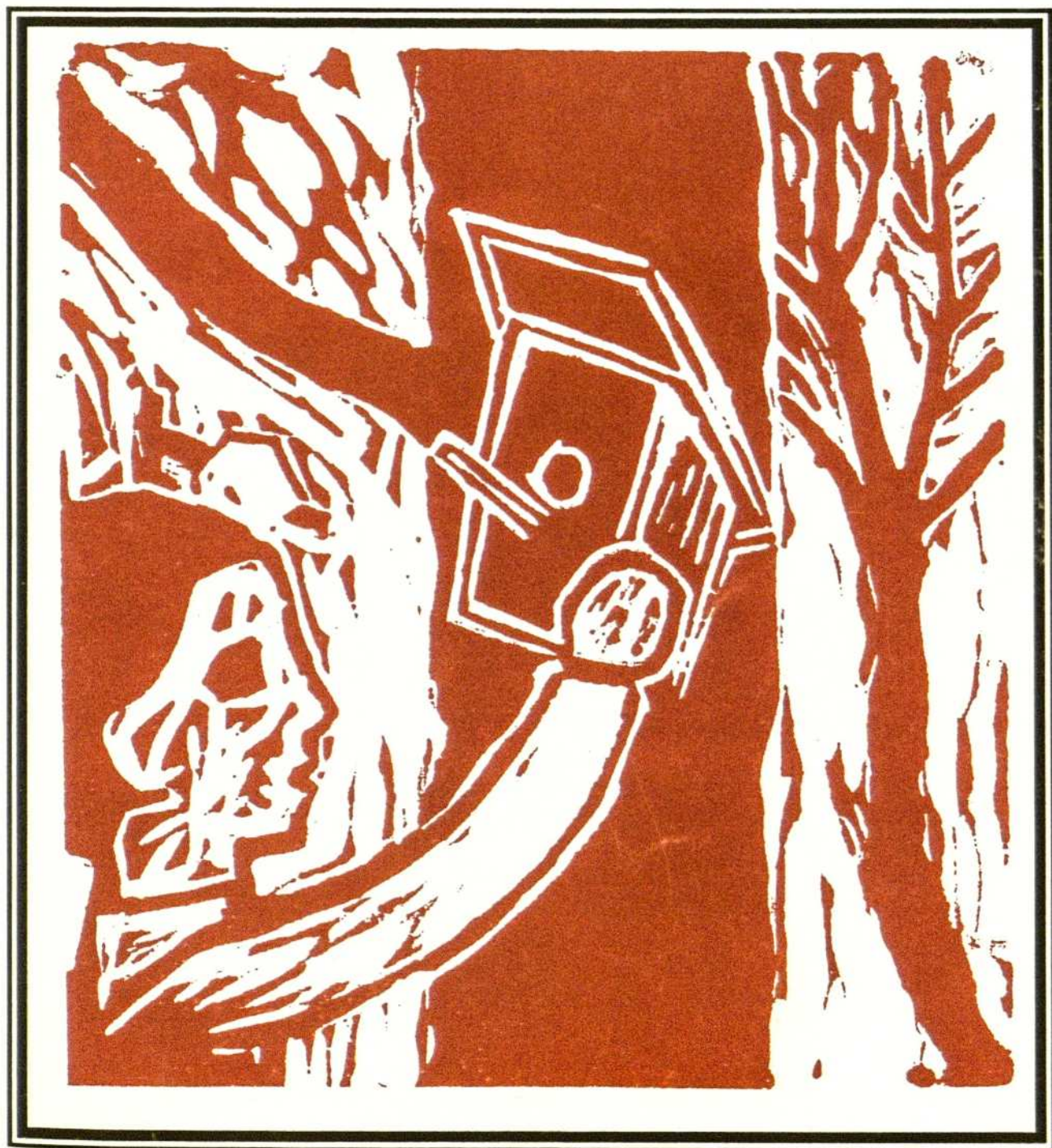
key

EGLUTÈ

APRIL

1992

BALANDIS

EGLUTĖ

APRIL

1992

BALANDIS

TURINYS

- 1 VELYKOS, Aidas
- 2 VELYKOS SU MOČIUTE, Danutė ir Onutė
- 9 DUONOS STEBŪKLAS, Iš Šv. Rašto
- 14 MARGUČIAI, O.M.
- 15 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 20 SUSIPAŽINKIME SU SKAITYTOJAIŠ
- 21 GALVOSUKIAI
- 26 ŽUVŲ GYVENIMAS, Rimtas Rimas
- 27 LIETUVIŠKI MĖNESIŲ VARDAI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Kuršėnų vaikų namų auklėtinio

Skyrių vinjetės: Zitos Sodeikienės; Kitas iliustracijas piešė:

E. Krasauskas — 27

A. Sutkuvienė — 28

Z. Sodeikienė — 1, 4

P. Osmolskas — 27, 28, 29, 31

A. Sruoginienė — 2, 14

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$12.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

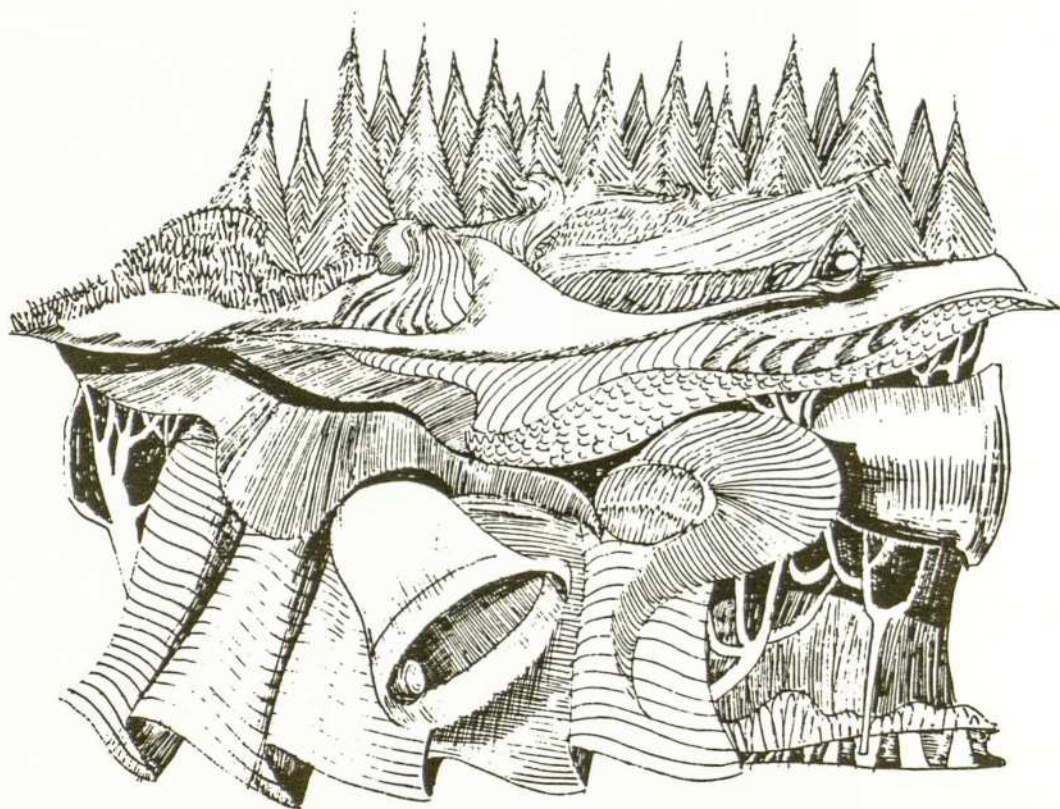
Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

VELYKOS

AIDAS

Kristus kėlės,
Kristus kėlės! —
Skelbia varpas
Bažnytėlės.

Visur spindi
Džiaugsmas, laimė —
Ne tik mieste
Bet ir kaime.

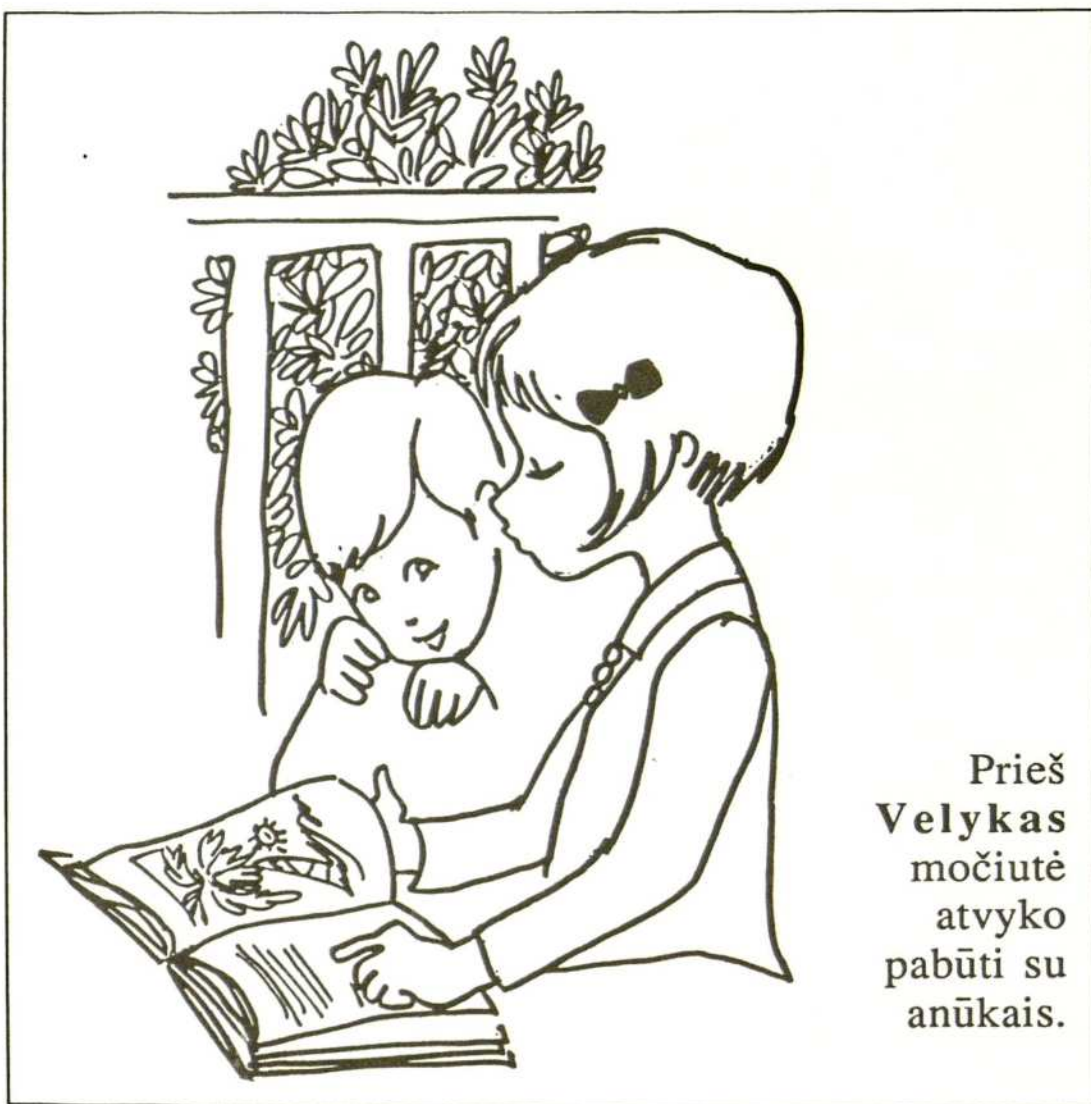

Baigėsi
Skaudi kančia —
Prisikėlė
Lietuva.

Velykos Su Močiute

Danutė ir Onutė

Prieš
Velykas
močiutė
atvyko
pabūti su
anūkais.

Tai buvo sunkus laikas visai šeimai. Mama ištišas dienas buvo ligoninėje, nes mažai Rimutei darė tyrimus. Ji sirgo sunkia liga.

Pauliukas kasdieną ėjo į darželį, o Laimutė nekantriai jo laukė grįžtant. Tada močiutė vaikams paskaitydavo ar papasakodavo pasaką.

Artėjant Velykoms, buvo vis daugiau darbo. Močiutė vos spėja viską atlikti. Ji vis dažniau vaikus pabara. Vis liepia ką nors daryti ar nedaryti.

— *Močiute, man pritūko kantrybės su tavim!* — vieną dieną atšovė Pauliukas.

— *Ir man su tavim, Pauliuk,* — atsakė močiutė. Bet ji tuoj nusišypsojo, ir berniukas matė, kad ji nepyksta.

Močiutė pasiėmė gražią paveiksluotą knygą ir ėmė vaikams skaityti apie Jėzų. Pauliukui labai patiko išgirsti apie stebuklus.

— *Ar Jėzus tikrai galėjo žmones prikelti iš numirusių?* — klausė Pauliukas.

— *Galėjo. Juk Lozorių prikėlė. O paskui ir pats Jėzus prisikėlė,* — aiškino vaikams močiutė.

— *Bet pikti žmonės jam uždėjo erškėčių vainiką, ir mušė jį ir prie kryžiaus prikėlė,* — pasakė Laimutė.

- *Taip buvo, — pritarė močiutė. — Mes dabar kaip tik tuos visus įvykius prisiminsime. Tuoju bus Didžioji savaitė ir Velykos.*
- *Bet jeigu Jėzus galėjo prikelti iš numirusių ir pagydyti žmones, ar jis pagydys ir Rimutę? — vis norėjo žinoti Paulius.*
- *Mes kasdien meldžiamės ir prašom, — aiškino močiutė. — Mes prašom, kad gydytojai žinotų, kaip Rimutei padėti, kokių vaistų jai reikia. Prašom stiprybės mamytei, kuri prižiūri Rimutę.*

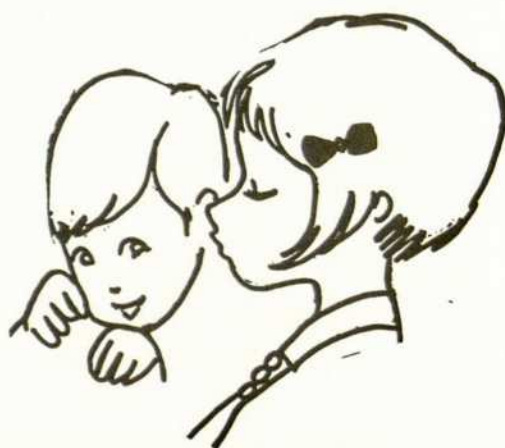
Vaikai su močiute sukalbėjo maldele ir nuėjo žaisti. Močiutė dar ilgai sėdėjo kėdėje prie lango. Jos akys buvo užmerktos, tik lūpos krutėjo. Tarp pirštų judėjo rožinio karoliukai.

Atėjo laikas vaikų mėgstamai televizijos programai: "Ponas Roger ir jo kaimynai". Kai programa pasibaigė, Paulius atlėkė į virtuvę, kur močiutė virė sriubą.

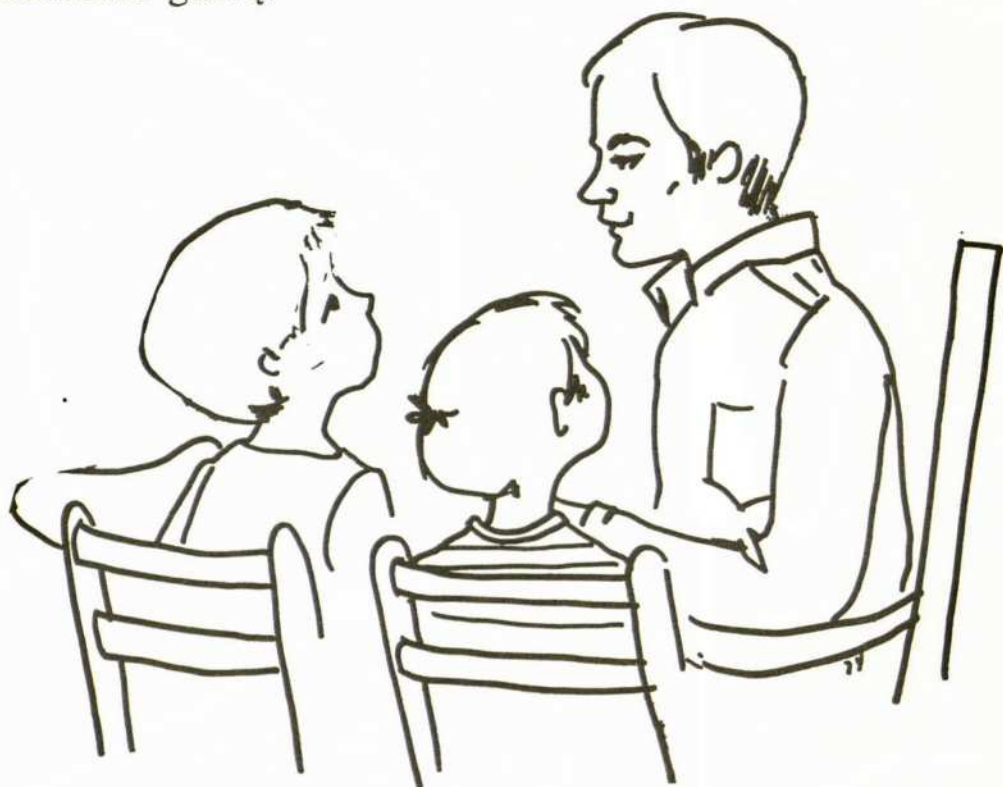
— Močiute, man reikia aštrių žirklių!

— Negalima, Pauliuk. Gali susižeisti. Va, štai judviejų vaikiškos žirklutės. Karpykit, kiek tik norit.

Kai tėtė grįžo iš darbo, visi susėdo prie stalo vakarienės. Susikabinę rankomis, padėkojo Dievui už maistą.

Po maldos, tėtė pakėlė akis, jis tuoju pastebėjo Laimutės galvą:

— Kas gi čia? — nustebo tėtė.

— *Tėte, šiandien ponas Roger televizijoje rodė kirpyklą. Jis mokė, kaip reikia ramiai sėdėti, kai kerpa plaukus...* — pradėjo pasakoti Pauliukas.

Staiga visi sužiūro į Laimutę. Ant kaktos kabojo nelygiai nukirptos plaukų sruogos. Ant pakaušio, kaip kokia šluota, pasišiausęs kyšojo plaukų kuokštas.

— *Pauliau, ką tu padarei?!* — sušuko močiutė.

— *Aš apkirpau Laimutę. Močiute sakei, kad prieš Velykas visi apsikerpa ir pasipuošia. Laima buvo labai gera. Ji ramiai sėdėjo, — taip kaip ponas Roger mokė... — skubėjo aiškintis Pauliukas.*

— *Pauliuk, daugiau taip nedaryk! — subarė tėtė.*

Kaip tik tuo momentu suskambėjo telefonas. Mama skambino iš ligoninės. Pirmoji paėmė ragelį močiutė:

— *Žinotum, kas šiandien įvyko! Pauliukas apkirpo Laimai plaukus. Nepyk, aš visai nemačiau, kaip jis tai padarė... — jaudinosi močiutė.*

— *Neimk į širdį, mama. Tai ne pirmas kartas. Paulius ir pats savo plaukus bandė kirpti. Kai grįšiu, išlyginsiu Laimutės plaukus. Greit ataugės...*

— *O kada grįšti? — paklausė močiutė.*

- *Turiu gerą žinią. Mudvi su Rimute grįšim rytoj. Gydytojai davė daug vilties, kad Rimutei galės padėti. Mane pamokė, kaip reikės ją prižiūrėti.*

Sužinoję, kad mama grįžta, vaikai šokinėjo iš džiaugsmo. O kai ji grįžo, visa šeima apspito Rimutę. Ji jau nebuvo tokia išbalusi. Akutės buvo linksmos.

- *Velykoms visi atvykit pas mane, — pakvietė močiutė. — Nueisim į bažnyčią drauge, paskui paruošiu Velykų stalą.*

Taip ir buvo.

Velykų

Mišios

buvo tokios gražios. Visi giedojo Aleliuja. Pritarė ir vaikai. Kunigas pakvietė visą Miškinių šeimą nešti aukas prie altoriaus. Kiekvienas šeimos narys ką nors nešė.

- Net mažoji Rimutė rankutėse laikė Velykinę gėlę — leliją.

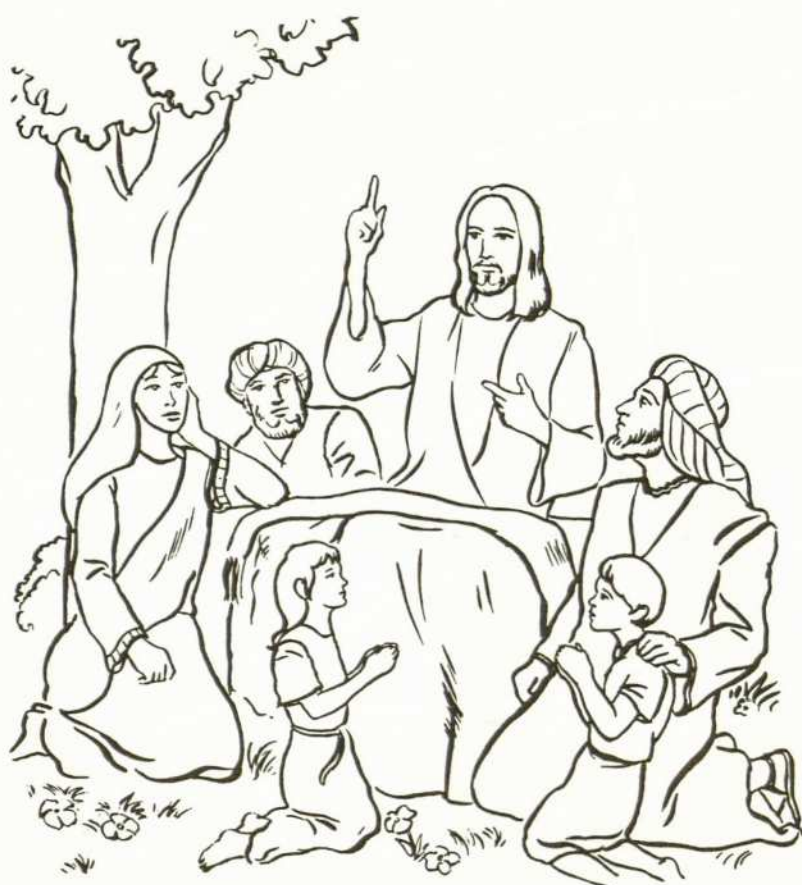
Močiutė su ašaromis stebėjo pagrindiniu bažnyčios tako einančią savo dukterį su šeima.

- *Ačiū, Dievui...Ačiū, Dievui, — atsiduso močiutė, šluostydama ašaras. Tai nebuvo skausmo, o džiaugsmo ašaros.*

DUONOS STEBUKLAS

pasakojimas iš Švento Rašto

Kur tik Jėzus ėjo, didelės žmonių minios ėjo drauge. Jėzus kalbėjo žmonėms apie Dievo karalystę.

Jis juos mokė, kad Dievas Tėvas danguje visus myli ir jais rūpinasi. Jėzus gydė tuos, kurie sirgo. Jis laimino ir guodė nuliūdusius.

Atėjo vakaras. Žmonės visą dieną išbuvo kartu su Jėzumi. Mokiniai matė, kad žmonės išalkę. Jie atėjo prie Jėzaus ir jam sakė:

— *Žmonės čia buvo visą dieną. Jie nori valgyti. Leisk jiems nueiti į apylinkės kaimus nusipirkti maisto.*

Jėzus žinojo, kad žmonėms reikia pavalgyti. Bet jis sakė mokiniams:

— *Jūs duokite jiems valgyti.*

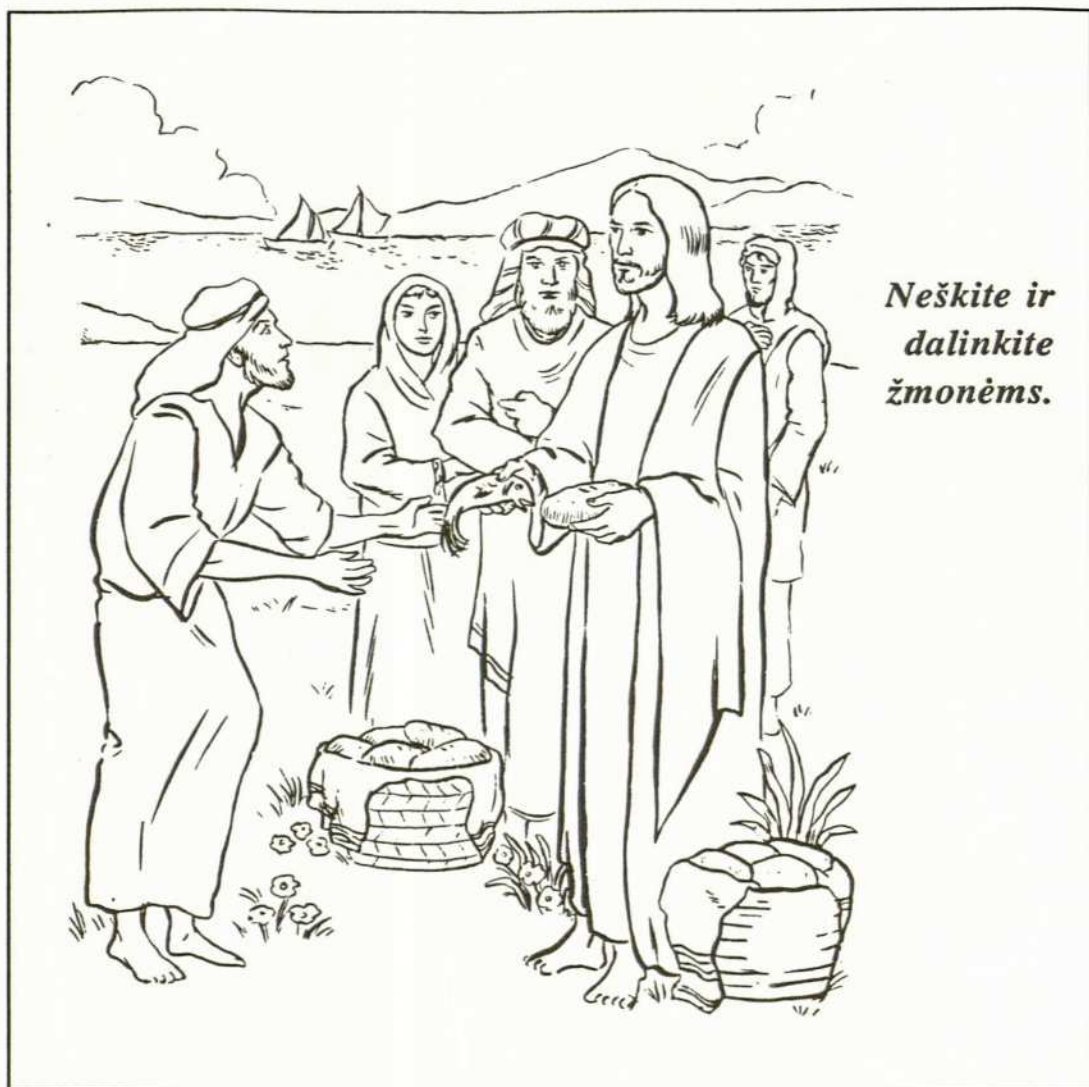
— *Kad mes neturime tiek maisto,* — atsakė mokiniai.
— Čia yra vienas žmogus, kuris turi dvi žuvis ir kelis duonos kepaliukus... Bet čia yra šimtai žmonių, kaip jie pavalgys?

Tada Jėzus
liepė
mokiniams:—

*Susodinkite
žmones būriais.*

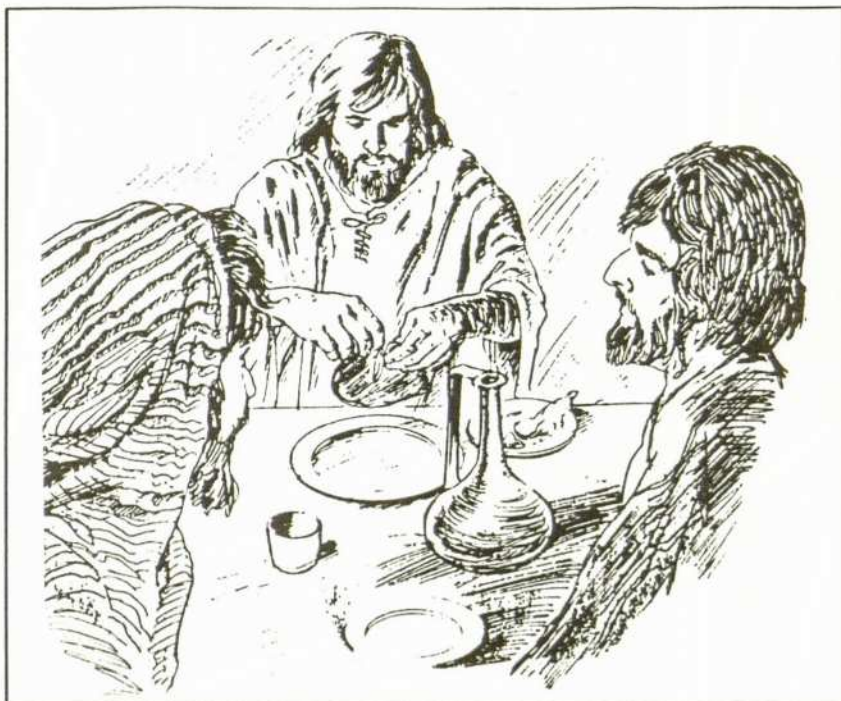
Kaĩ visi susėdo ant žolė. Jis pakėlė akis į dangų, palaimino maistą ir davė mokinius, sakydamas:

Mokiniai nešė ir dalino. Žmonės sočiai pavalgė. Tada Jėzus mokiniams liepė surinkti maisto likučius. Jie surinko dvylika pintinių likučių. Mokiniai suprato, kad Jėzus padarė stebuklą.

Jis pamaitino didžiulę žmonių minią su dviem žuvim ir keliais duonos kepaliukais.

Paskutinės Vakarienės metu prieš savo mirtį ant kryžiaus, Jėzus taip pat paėmė duonos į savo rankas. Jis ją laimino, laužė ir davė mokiniams, sakydamas:

—
*Imkite ir val-
gykite. Tai
yra mano
kūnas.*

Jis
paėmė vyno
taurę,
palaimino ir
davė jiems
sakydamas:

—
*Imkite ir
gerkite. Tai
yra mano
kraujas.*

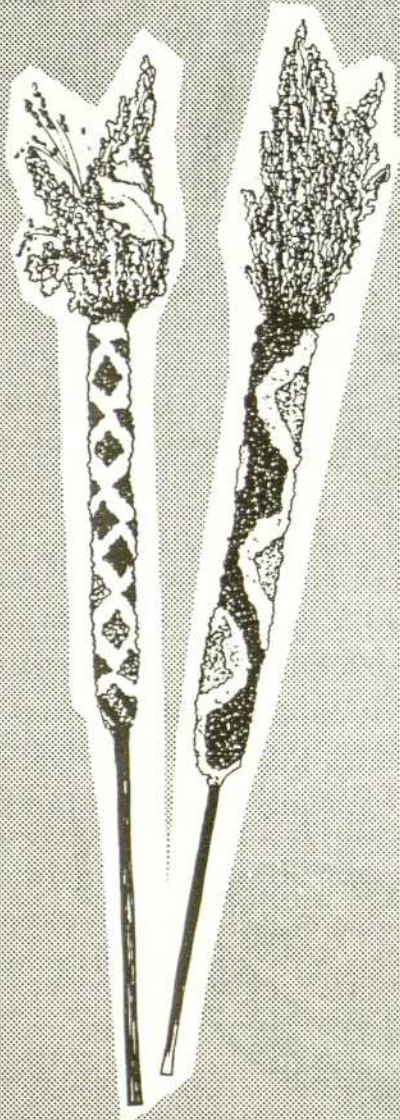
Paskutinės Vakarienės metu Jėzus padarė duonos stebuklą:

**Jis duoną ir vyną pakeitė. Iš paprasto
maisto pasidarė Šventoji Komunija
— pats Jėzus.**

Jėzus ir dabar daugina duoną mums. Jis mums duoda Šventą Komunią per kunigo ranką. Jis mus maitina, nes mus myli. Šventoji Komunija mus sujungia su Jėzumi. Pats Jėzus ateina į mūsų širdį. Jis mus stiprina ir džiugina. Jėzus visad nori būti su mumis. Prisikėlęs Jis gali būti visur — net baltoje ostijoje.

KAS YRA VERBOS?

O.M.

Sekmadienis prieš Velykas vadinasi Verbų arba Palmių sekmadienis. Tą dieną bažnyčioje minime, kaip Kristus išžengė į Jeruzalės miestą, jodamas ant asiliuko. Žmonės jį pasitiko su giesmėmis, o ant kelio klojo savo apsiaustus. Rankose laikė palmių šakas. Todėl tą dieną bažnyčioje būna procesija.

Lietuvoje palmių nėra. Žmonės naudoja kadagių šakas, kačiukų šakeles ir tai vadino verbomis.

Vilniaus verbos, kurios čia nupieštos, buvo labai gražios. Jos padarytos iš džiovintų žiedų, smilgių ir kitų žolelių ir nuspalvintos įvairiomis spalvomis.

Bažnyčioje tas žmonių atneštas verbas kunigas pašventino. Nueiti į bažnyčią be verbos buvo baisi gėda.

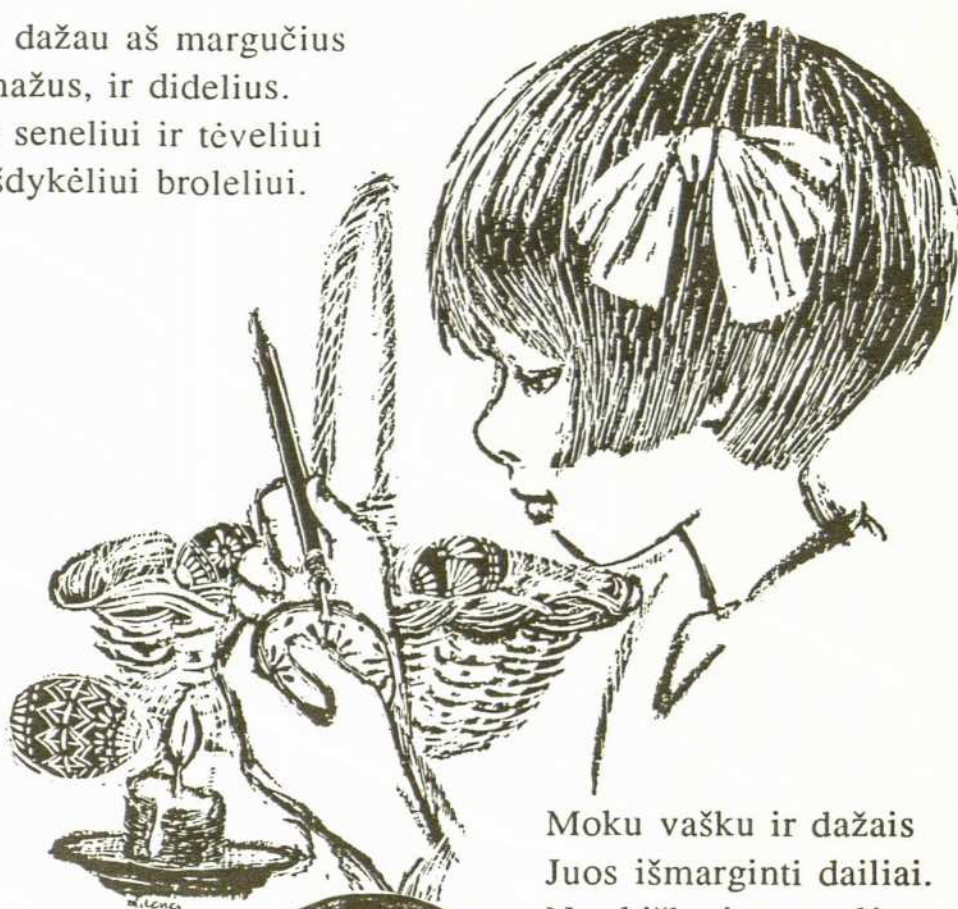
Pašventintas verbas žmonės nešdavo namo. Jomis puošdavo namus. Jos buvo šventos ir saugojo namus nuo nelaimių.

Verbų sekmadienio paprotys buvo anksti rytą pasidaryti verbą. Jei kas guli lovoje, muša verba ir sako: "Verba plaka, ne aš plaku!" Mušamas negali pykti.

MARGUČIAI

O. M.

Štai dažau aš margučius
Ir mažus, ir didelius.
Bus seneliui ir tėveliui
Ir išdykėliui broleliui.

Moku vašku ir dažais
Juos išmarginti dailiai.
Net kiškutis pavydės,
Kai pro langą pažiūrės!

PRISIKĖLIMAS

Penktadienio vakarą Jėzus buvo nuimtas nuo kryžiaus ir palaidotas. Ant kryžiaus kapo buvo užristas didelis akmuo.

Jėzaus priešai prie kapo pastatė sargus. Sargai nuolat saugojo Jėzaus kapą ir nieko prie jo neprileido. Taip pradėjo penktadienis ir šeštadienis.

Sekmadienio rytą sudrebėjo žemė ir iš kapo išėjo Jėzus. Angelas nuo kapo nurito akmenį ir ant jo atsisėdo. Jo veidas buvo šviesus ir drabužiai balti, kaip sniegas. Sargai labai nusigando. Jie parkrito ant žemės, kaip negyvi. Kai atsipeikėjo, jie greitai nubėgo į miestą. Ten pranešė vyresniesiems, kad Jėzus prisikėlė iš numirusių.

Darius Nausėdas

Mūsų Velykos

Mes pradedame ruoštis šv. Velykos kelias savaites prieš Velykas. Mamytė nupirka puošnius rūbus, valomės namą, einame į bažnyčią. Šventos Velykos yra pati svarbiausia mūsų tikėjimo šventė. Švenčiame Jėzaus nugalėjimą blogio ir prisikėlimą iš numirusių. Per Jėzaus auką dangus atsidarė visiems žmonėms.

Kelias dienas prieš šventas Velykas mes išverdame kiaušinius ir juos numarginame įvairiomis spalvomis. Velykų rytą tėtė margučius paslepia kieme. Po pusryčių aš su broliuku ir sesute einame ieškoti margučiu. Nėra lengva juos surasti, nes tėtė kai kuriuos paslepia po lapais, medžiuose, tarp krūmų ir išdygusių gėlių.

Suradę visus margučius, einame į Šv. Mišias padėkoti Dievuliui. Paprastai visa šeima susirenka pas mus vakarienei. Man smagu susitikti su savo dėdėmis, tetomis ir pusbroliais.

Velykos yra atgimimo šventė. Atgimsta gamta, žmonių gera nuotaika ir meldžiamės už mūsų tėvynę — Lietuvą.

Stefutė Utz

Pavasaris

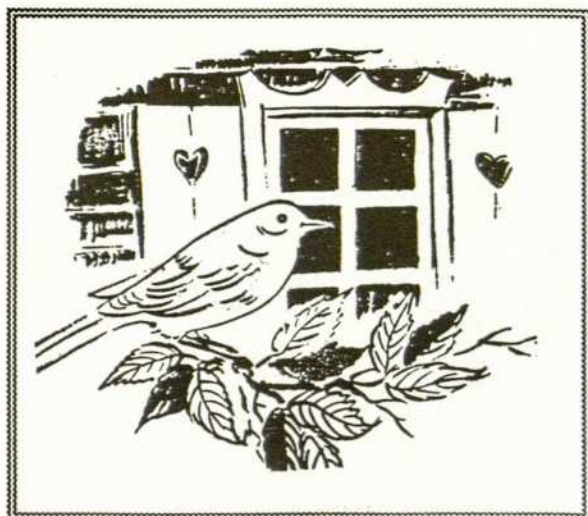
Austė Kuolaitė

Rancho Palos Verdes, Kalifornija

Renata Kvantaitė

K. Donelaičio mokykla, Čikagoje

MANO LIETUVA

Mano gimtinė
yra Lietuva. Ji —
n e p r i k l a u s o m a .

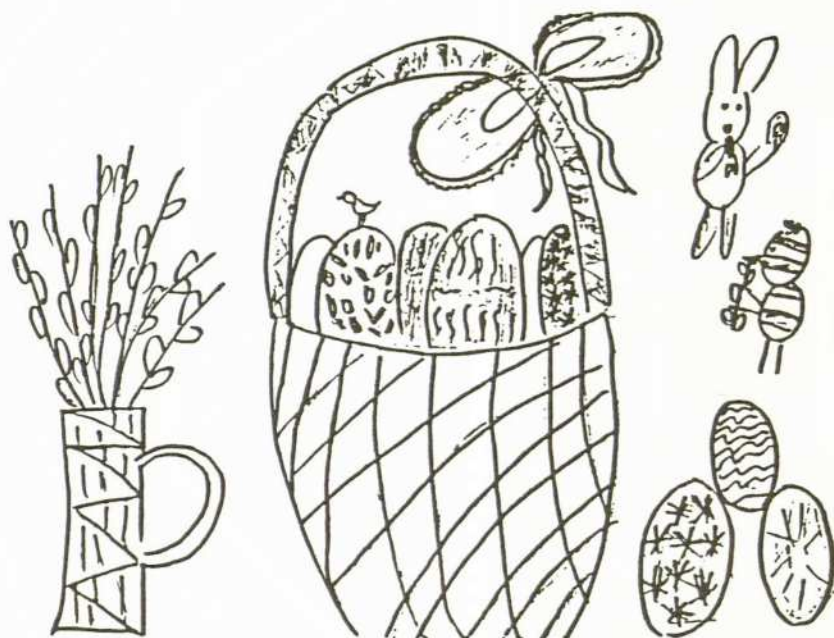
Maironis juk sakė, kad ji bus nepriklausoma. Lietuva mažutė, bet ji savo dvasia didelė. Mūsų priešai visada bando pasinaudoti tautos nesantaika. Ir tada jie bando mus pavergti ginklais.

Bet mūsų pagrindinis ginklas — VIENYBĖ, meilė Tėvynei. Šiais metais (1991) buvo daug skaudžių įvykių, bet tauta nepalūžo. Ji buvo vieninga. Žmonės vieni kitiems padėjo. Ir mes nugalėjome!

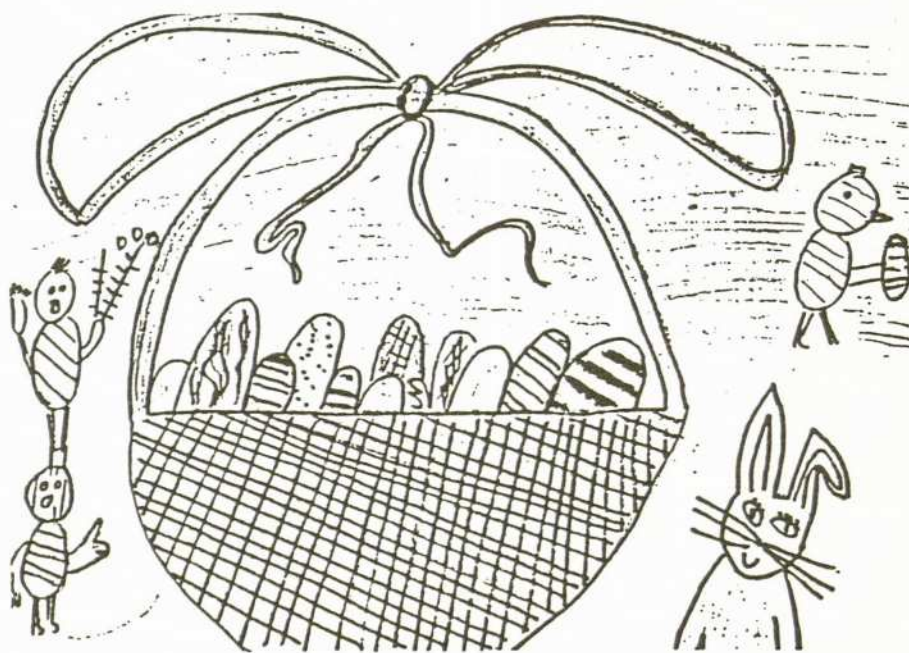
Aš myliu savo Tėvynę. Ji, nors ir maža, bet man labai brangi ir miela. Dabar kiekvienas žmogus turi dirbti Tėvynės gerovei. O mes vaikai — mokytis, nes mes statysime Lietuvos ateitį. Ir todėl turime daug dirbti, nes dabar dirbame sau, o vėliau dirbsime kitiems. Ir ką uždirbsime, tą ir valgsime.

*Gerda Karčiauskaitė, 14 d.
Prienuj rajonas
Lietuva*

MŪSŲ VELYKOS

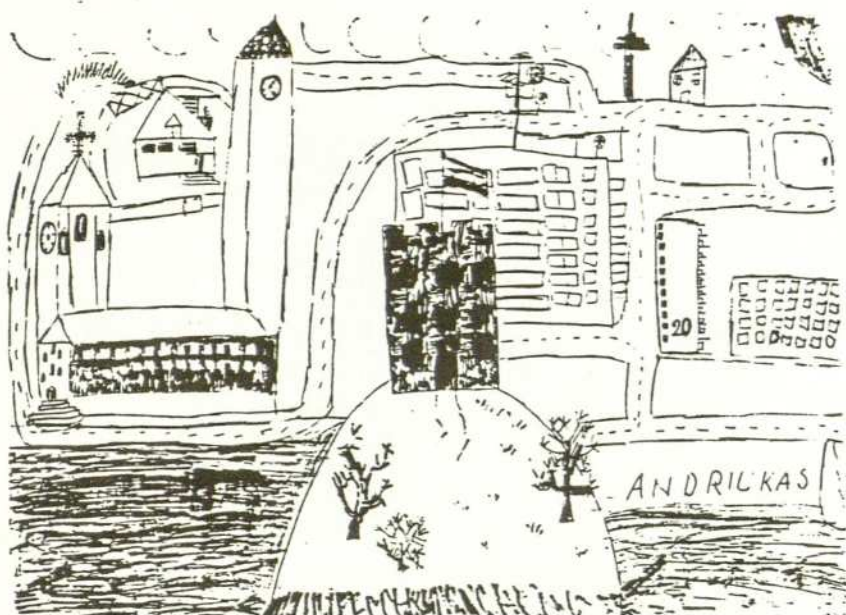

Danutė Talandžiūtė, Punsko lietuviška mokykla

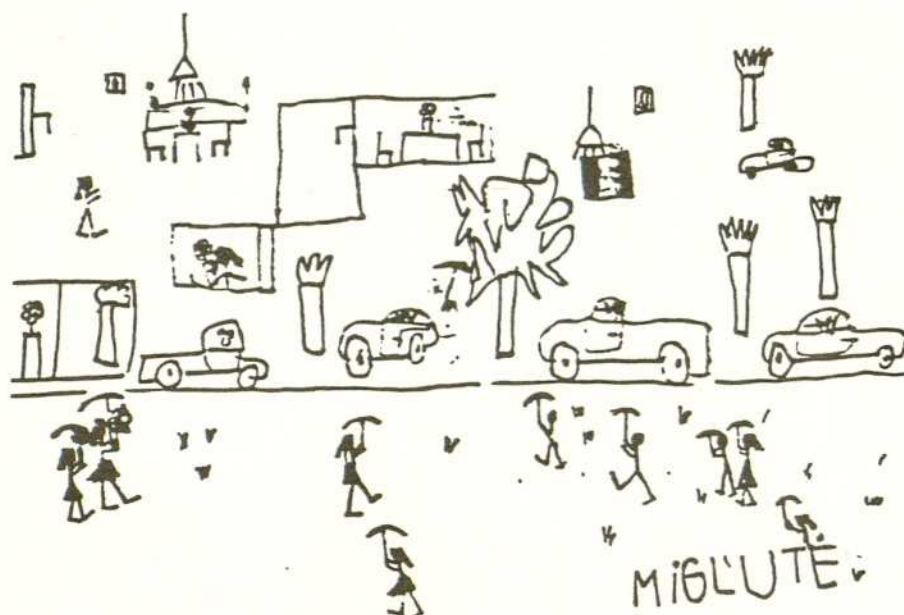

Rūta Akulionytė, Punsko lietuviška mokykla

MŪSŲ LIETUVA

Andriukas Stundžius, 7 m., Kaunas, Lietuva

Miglutė Stundžiūtė, 4 m., Kaunas, Lietuva

SUSIPAŽINKIME SU SKAITYTOJ AIS

Alina Naujokaitytė kalbasi su balandžiu. Ji aplankė Putnamą, Connecticut valstijoje, kur yra "Eglutės" tėviškė.

Tomukas ir Agnutė Jonuškaitė su beždžionėle iš gyvulių cirko. Jie gyvena Lietuvoje, Plungė rajone.

I. PAVASARIS IR PAUKŠČIAI

1. Kurie yra trys pavasario mėnesiai?

1. 2. 3.

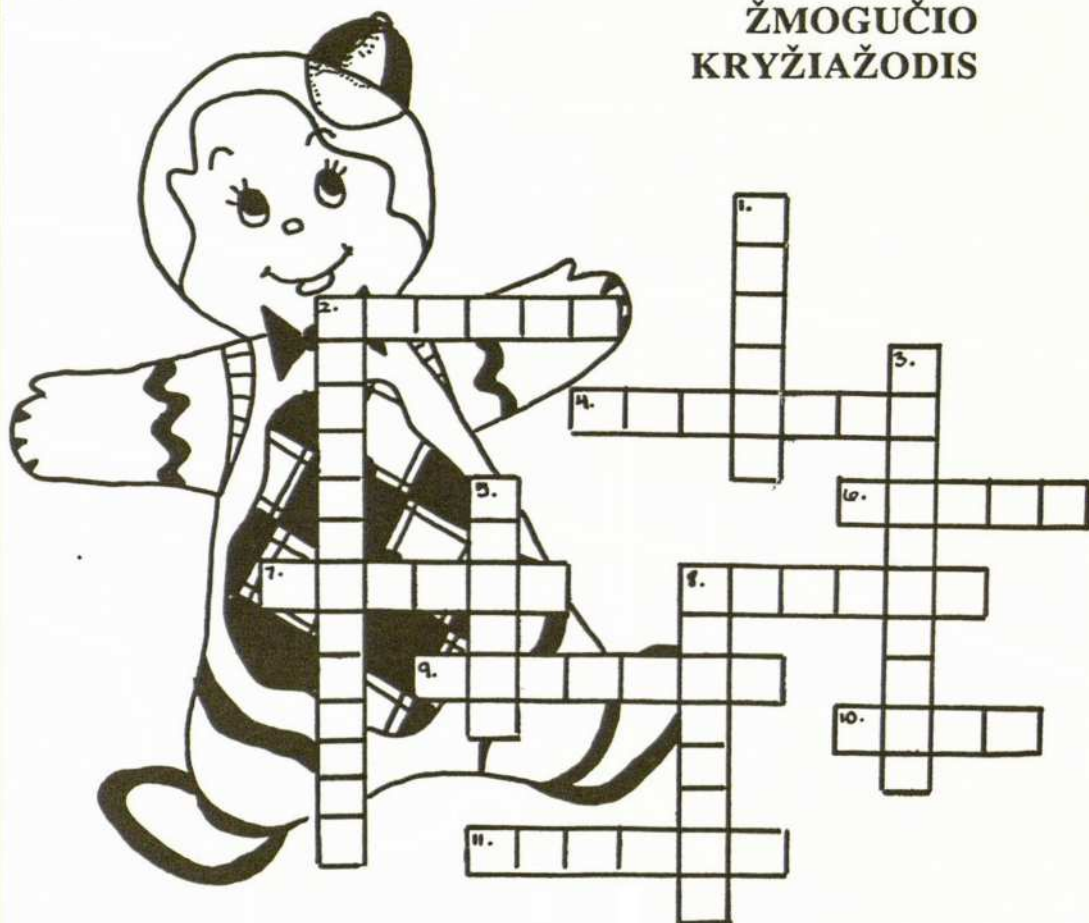

2. Surašyk 3 pavasario paukščius

1.
2.
3.

II.

ŽMOGUČIO KRYŽIAŽODIS

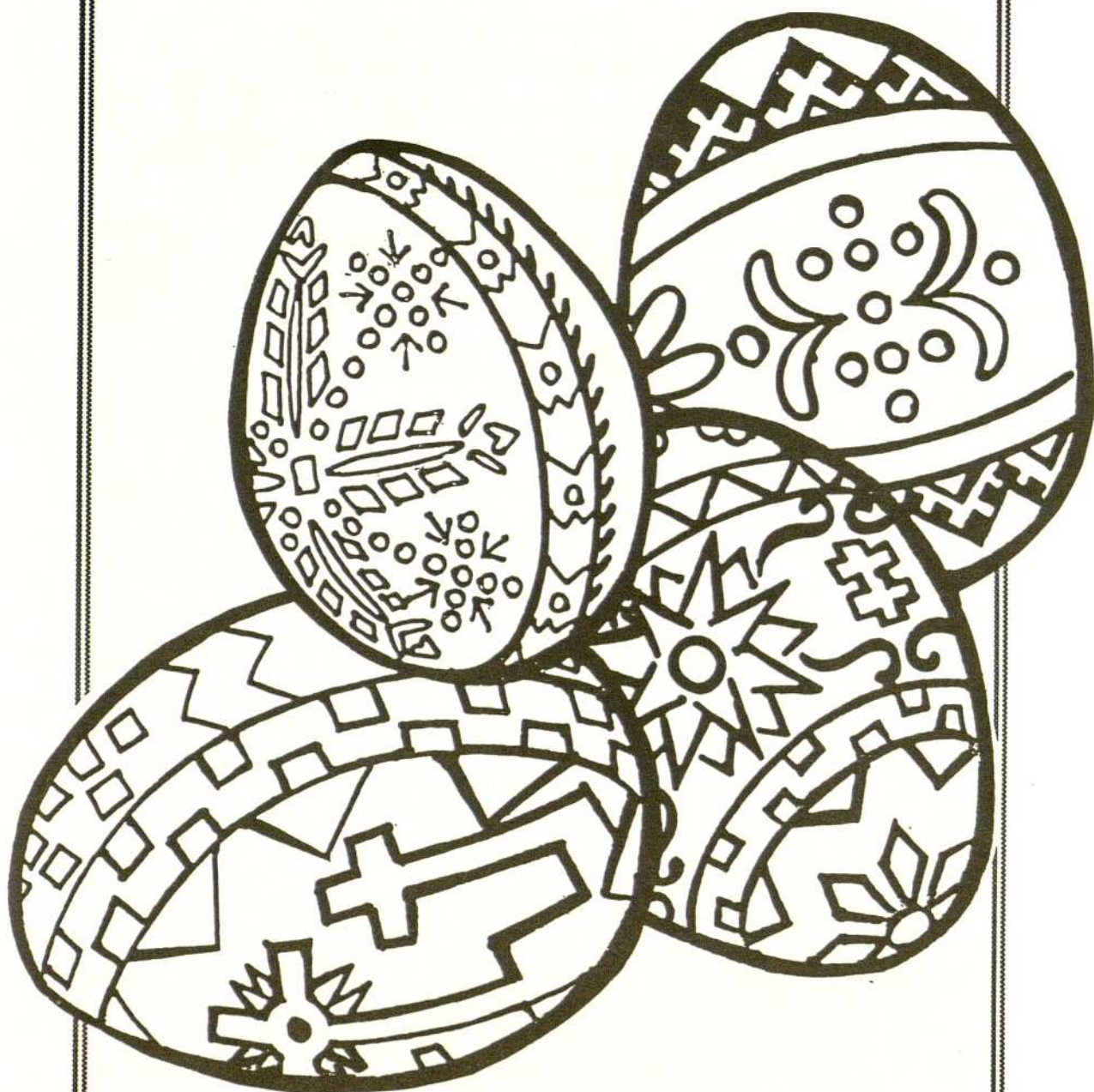
ŽEMYN

1. Kuo šluojam.
2. Iš popieriaus iškirta
figūra (2 žodžiai).
3. Įrėmuotas meno kūrinys.
5. Toks, kaip smilga.
9. Toks, kaip debesėlis
arba kaip kačiuko kailis.

SKERSAI

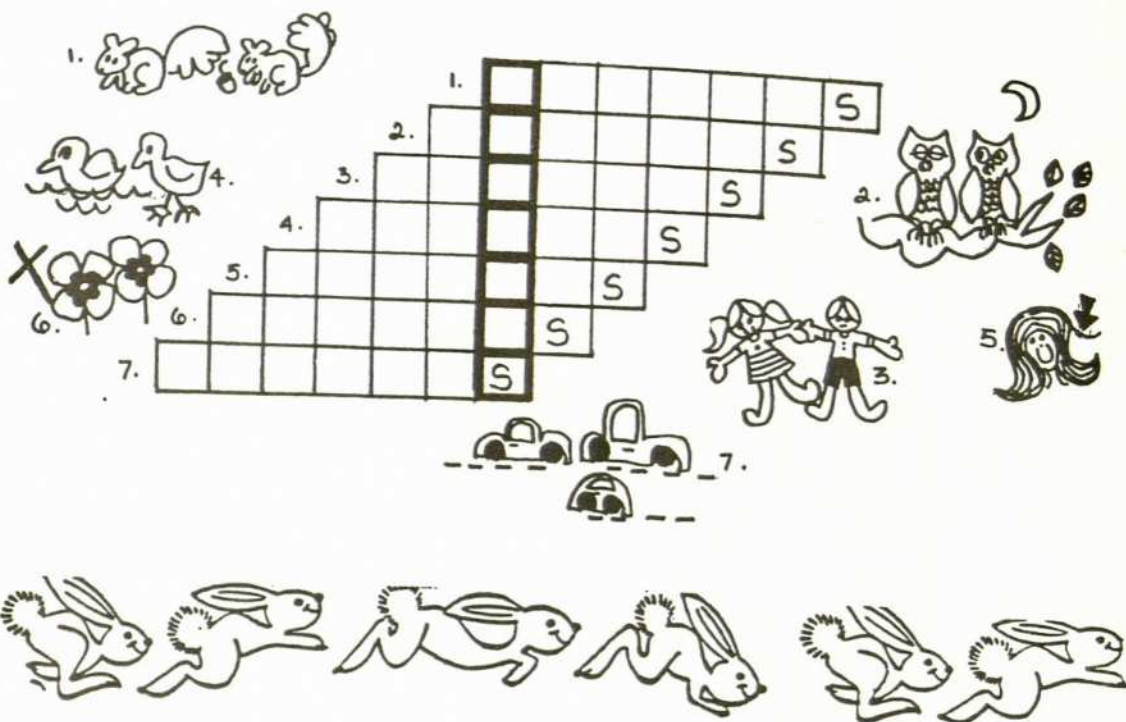
2. Baltas gėrimas.
4. Saulėgražų spalva.
6. Kaip paukščiai keliauja.
7. Pavasarį dienos š _ _ _ _ _
8. Garsų derinys.
9. Aguonų spalva.
10. Prilyta vandens b _ _
11. Piršto papuošalas.

III. NUSPALVOK ŠIUOS MARGUČIUS

IV. SLAPTAŽODIS

Jei slapto žodžio Įspėti negali,
Visus kitus teisingai įrašyt turi!

KOVO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II. 1 – g, 2 – f, 3 – c, 4 – h, 5 – i, 6 – j, 7 – k, 8 – e,
9 – l, 10 – d, 11 – b, 12 – a.

III. 1 – a, 2 – f, 3 – b, 4 – g, 5 – h, 6 – i, 7 – j, 8 – e,
9 – d, 10 – c.

IV. 1. naktis, 2. erelis, 3. mama, 4. uostas, 5. narvas,
6. arklys, 7. stotis. NEMUNAS

V. 1. Trakuose, 2. Vilniuje, 3. Klaipėdoje, 4. Palangoje,
5. Šiluvoje, 6. Kaune, 7. Neringoje.

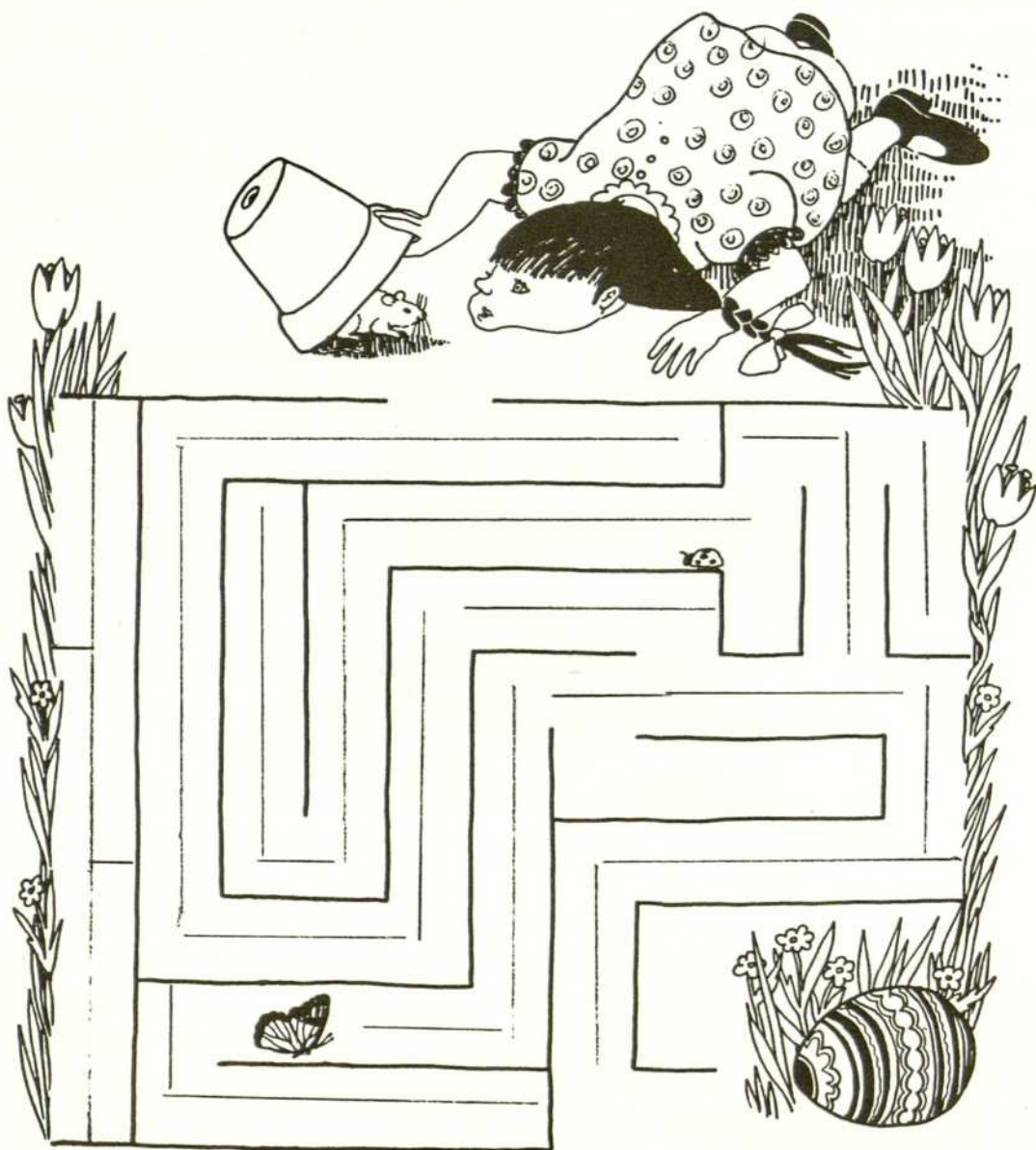
VI. Skaičiai: A. 2222222222, kiti panašiai 333.....
B. 11, 111 ir taip toliau.

V. KUR MARGUTIS?

Vilija ieškojo margučio ir atrado — ką ?

Parodyk jai kaip surasti tikrą margučio slėptuvę.

Kas dar ieško margučio? Kas pirmas jį suras?

ŽUVŲ GYVENIMAS

Rimtas Rimas

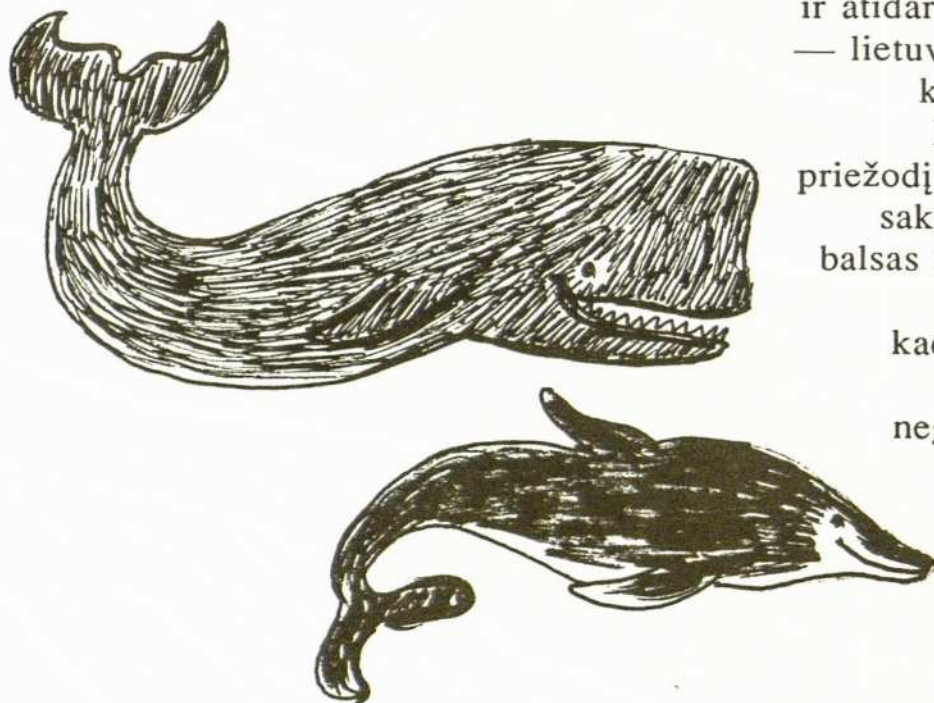
ŽUVŲ GARSAI

Daugumas

žuvų nedaro jokio garso. Jos tik uždaro ir atidaro savo burną — lietuviškai sakom, kad žiopčioja.

Lietuviai turi priežodį: apie žmogų sakoma, kad „jo balsas kaip žuvies“.

Tai reiškia, kad tas žmogus balso neturi, negali dainuoti.

Banginiai (whale) ir *delfinai* (dolphins) išduoda garsus. Jie šaukia vienas kitą, vienas kitam praneša, kur yra maisto ar kad pavojus gresia.

Žinoma, *banginiai* ir *delfinai* skiriasi nuo kitų žuvų. Jie

yra žinduoliai (mammals), o ne žuvys. Jų skeletas rodo, kad kadaise labai, labai seniai šie gyviai gyveno žemės paviršiuje. Bet dabar jie yra vandens gyviai, labai gerai prisitaikę prie gyvenimo vandenyje.

ar žinai?

KĄ REIŠKIA

Lietuviški Mėnesių Vardai?

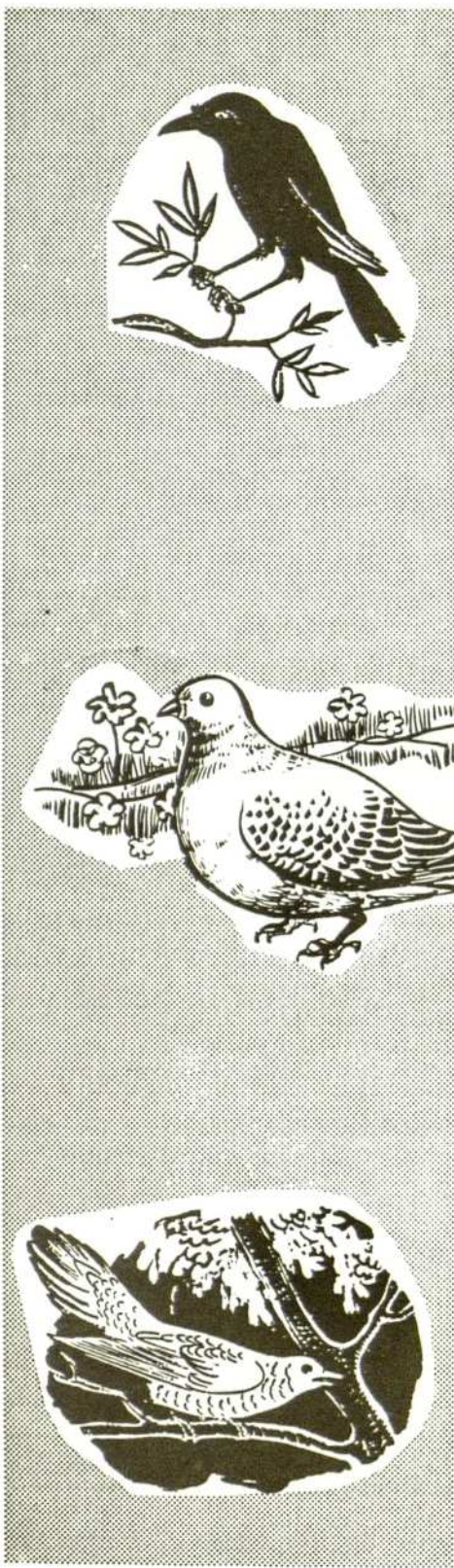
Žinios paimtos iš Danutės Bindokienės knygos:

SAUSIS tai pirmasis metų mėnuo. Lietuvoje šiuo metu buvo gili žiema. Visur šalta ir balta. Upės, balos, ežerai užšalę. Niekur nėra atviro vandens — viskas po ledu. Ir sniegas krinta smulkus, „sausas“, vėjo pustomas. Šiuo laiku „sausas“, tai ir mėnuo pavadintas „sausis“.

VASARIS tai mėnuo, kada saulutė šiltesnė. Nuo stogų laša vanduo. Rogių provežios sniege kreivos, nes vietomis sniegas dienos metu tirpsta. Dar nėra tikras pavasaris, bet jau žiema ne tokia baisi. Oras pavasarėja — arba vasarėja. Gamtoje vasaris.

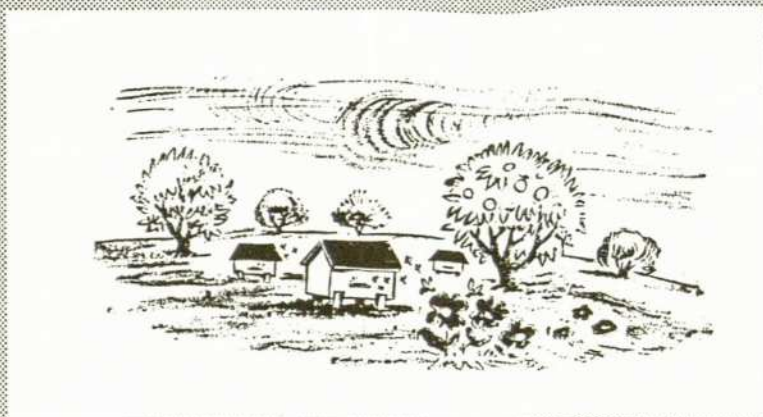

KOVAS tai kovos tarp žiemos ir pavasario metas. Šaltas ir šiltas oras kovoja — kuris laimės? Kovo mėnesį į Lietuvą grįžta kai kurie paukščiai. Jų tarpe ir kovas. Tai juodas, varnų giminės paukštis. Grįžę į pernykščius lizdus, kovai pradeda kranksėti. Jie skelbia, kad jau pavasaris arti.

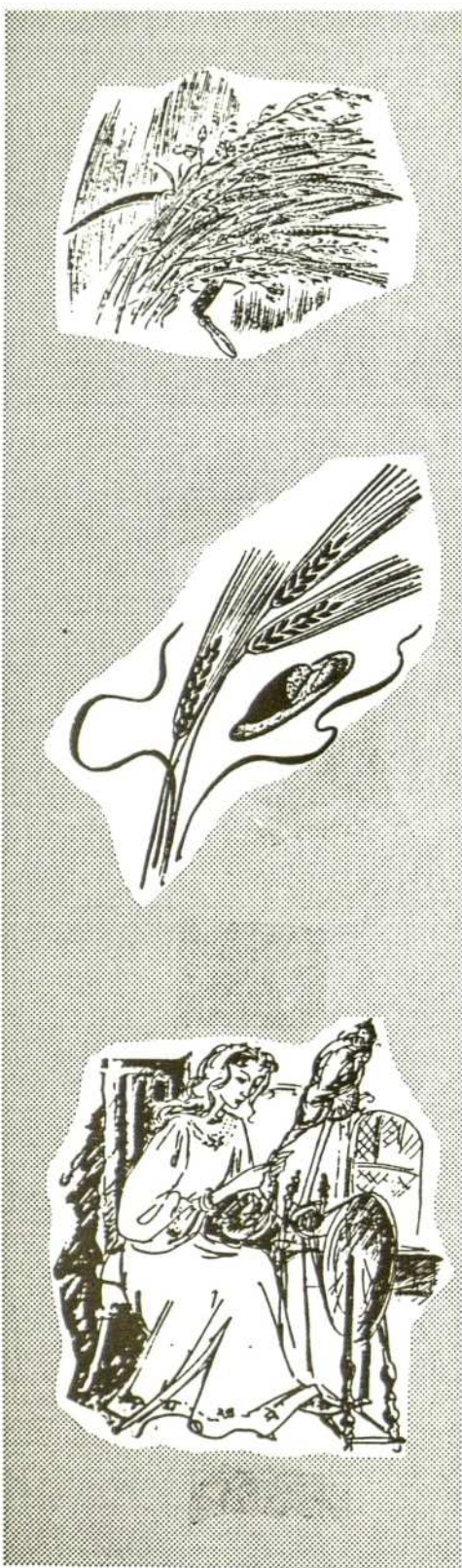
BALANDIS yra tikras pavasario mėnuo. Pavadintas paukščio balandžio vardu. Lietuviškose sodybose arti namų girdėti balandžių burkavimas. Jie krauna lizdus. Miškuose laukiniai balandžiai taip pat poruojasi ir suka lizdelius. Oras pilnas jų švelnaus ulbavimo. Balandžio mėnesį dažnai būna Velykos. Tai didžioji pavasario šventė.

GEGUŽIS (arba **GEGUŽĖ**) Lietuvoje gražiausias metų mėnuo. Visa gamta žydi, žaliuoja. Miškuose kukuoja lietuvių mėgstamas paukštis — gegutė. Anksčiau lietuviai tikėjo, kad gegutė pranašauja ateitį. Jei pirmą kartą išgirdęs gegutę kukuojant, žmogus linksmas — toks ir liks. Jei piktas, visus metus toks bus. Jei pirmą gegutės kukavimą žmogus pasitinka, turėdamas pinigų, ar ką nors kitą nešdamas — bus turtingas. Žmogus gali klausti gegutės: Kiek metų gyvensiu? Kiek kartų gegutė kukuoja, tiek metų gyvens.

BIRŽELIS pavadintas mėgstamo Lietuvos beržo vardu. Šiuo metu berželiai žydi ir žaliuoja. Birželio mėnesį dažnai būna Sekminių šventė (Šv. Dvasios atėjimas). Namai ir gyvuliai puošiami beržo šakų vainikais. Berželis dažnai minimas lietuviškose dainose. Tai grožio ir jaunystės ženklas.

LIEPA yra karštas vasaros mėnuo. Tuo metu žydi liepos, o tarp žiedų dūzgia bitės, rinkdamos medų. Liepžiedžių medus geltonas, kaip šviesus gintaras. Lietuviai buvo žinomi bitininkai. Bičių aviliai buvo kiekvienoje sodyboje. Ir pati liepa buvo lietuviams svarbus medis. Liepos išaugdavo labai didelės, šakotos.

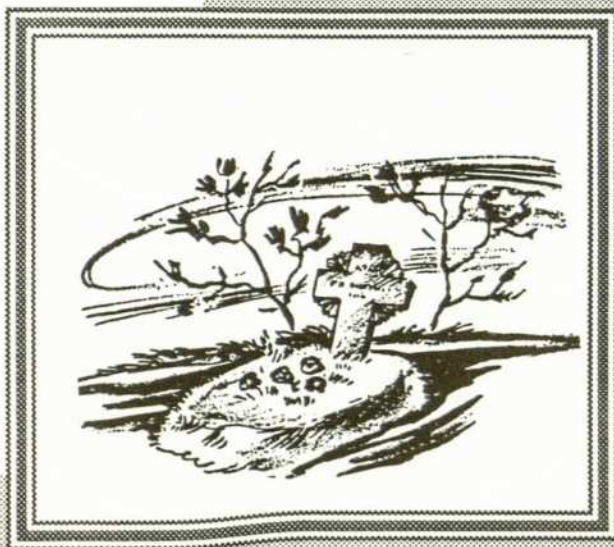

RUGPJŪTIS tai darbo mėnuo. Lietuvoje rugiai buvo svarbiausi javai, nes iš jų kepama ruginė duona. Rugių kirtimo arba pjovimo laikas vadinamas rugiapjūtė. Anksčiau rugius pjaudavo dalgiais. Vyrai eidavo eilėmis su savo dalgiais, o už jų eidavo merginos, rišdamos rugius į pėdus. Dirbdami jie dažnai dainuodavo.

RUGSĖJIS tai rudens mėnuo, taip pat surištas su rugiais. Yra rugių rūšis, vadinama žiemkenčiai. Šių rugių sėklos išbūna žemėje per visą žiemą. Sėklos sėjamos rudenį. Žiemos metu sėklos žemėje miega, laukia pavasario. Atšilus, sėklos greit pradeda dygti ir augti. Lietuva — šiaurės kraštas, vasaros trumpos, žiemos ilgos. Todėl žiemkenčiai rugiai lietuviams ūkininkams buvo labai svarbūs.

SPALIS taip pat rudens mėnuo, surištas su linais. Šalia rugių, kitas lietuviams žemdirbiams svarbus augalas buvo linai. Linai užaugdavo vasaros metu ir žydėdavo mėlynais žiedeliais. Rudenį jie buvo kertami. Pluoštas, iš kurio daromi lininiai siūlai, yra lino augalo stiebo viduje. Tą minkštą pluoštą reikėjo išimti iš kieto stiebo. Lino stiebai buvo laužomi, kad nutrupėtų išorinės dalys. Tos dalys tai spaliai. Žiemos metu moterys linų pluoštus verpdavo ir darydavo siūlus, paskui audėjos juos ausdavo.

LAPKRITIS liūdnas rudens mėnuo, kada lapai krinta. Lietuvoje ruduo dažnai šaltas ir šlapias — daug lyja. Dienos trumpėja ir tamsėja. Lauko darbai jau baigti, žmonės dirba viduj. Lapkričio mėnesio pradžioje būna Visų Šventųjų šventė ir Vėlinės — kapų diena. Lapkričio pabaigoje prasideda Adventas, pasiruošimas Kalėdoms.

GRUODIS tai žiemos pradžia. Pasibaigia rudens lietūs, pradeda šalti. Žemė sustingsta nuo šalčio, darosi kieta. Kaimo keliai, kur rudenį buvo purvynas, sukietėja. Kelias darosi nelygus, vežimo ratai šokinėja važiuojant. Tas kietas žemės paviršius lietuviškai vadinasi gruodas. Iš to žodžio ir kilo gruodžio mėnesio pavadinimas. Gruodžio mėnesį dažnai Lietuvoje pradeda snigti. Gamta pasipuošia baltai, laukdama Kalėdų šventės.

JUOKŲ maišelis

- Tėte, Mikutis suvalgė laikraščio puslapį... Ir dar kažką kramto!
— Aha, matau. Nieko tokio. Tai tik vakardienos laikraštis.

- Seneli, ar tu buvai laive drauge su Nojumi?
— Ne, vaikeli, nebuva.
— Tai kaip išsigelbėjai ir nenuskendai?

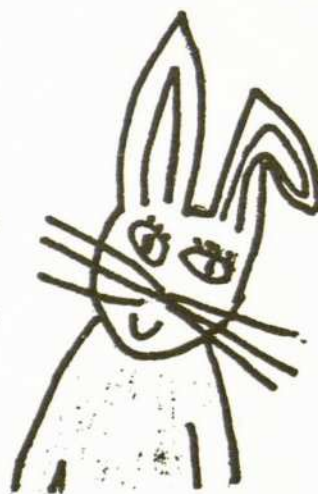
- Kodėl, Jonuk, toks uždusęs? Ir dar pavėlavai?
— Stūmiau dviratį visu keliu į mokyklą.
— O kodėl juo neatvažiavai?
— Kad nebuvo laiko ant dviračio užlipti...

- Išvardink penkis žvėris, gyvenančius Antartikos ledynuose.
— Viena balta meška, dvi baltos meškos, trys...

- Mano tėvelis vėl ligoninėje
— Kas jam atsitiko?
— Nieko. Jis — gydytojas.

MES
JIEŠKOM
EGLUTĒS!

Alp 178
L. G. C.

PAS PAS LIT INSTIT C/O D VELICKA
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO IL 60636

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

9b-220303